

המאהבת של מר עכבר

מאת

רועי מליח רשף

כל הזכויות שמורות © לרועי מליח רשף.

Froik04@gmail.com

050-7208887

פרויקט המחזאים 5

דירתה של תרנגולת. תרנגולת מתרוצצת אנא ואנה. נשמע צלצול בדלת.

תרנגולת: פתוח!

נכנסת קוקיה.

קוקיה: ש - לום!

תרנגולת: קוקיה.

קוקיה: תרנגולת.

תרנגולת: שבי, שבי.

צלצול בדלת.

תרנגולת: פתוח!

נכנסת חתולה

חתולה: אני כאן!

תרנגולת: חתולה.

חתולה: תרנגולת.

קוקיה: (בהפתעה) חתולה?!

חתולה: קוקיה?

קוקיה: מה את עושה פה?

תרנגולת: אני מיד אסביר. שבי, שבי.

צלצול בדלת.

תרנגולת: פתוח!

נכנסת סנאית.

סנאית: תרנגולת.

תרנגולת: סנאית.

סנאית: חתולה, קוקיה...

חתולה: סנאית...

קוקיה: סנאית...

תרנגולת: שבו, שבו. תרגישו בבית. אני כבר חוזרת.

פאזה.

קוקיה: אז...

סנאית: הפרווה שלך מאוד מבריקה היום, חתולה.

חתולה: מרכך חדש.

נכנסת תרנגולת עם פשטידה.

תרנגולת: שלא תגידו שאני לא משקיעה...

חתולה: או לה לה לה...

סנאית: זה נראה נהדר.

קוקיה: רק מהריח אני מתמוטטת...

תרנגולת: תתכבדו, תתכבדו...

תרנגולת יוצאת.

חתולה: זה מעדן.

קוקיה: אני חייבת את המתכון.

- סנאית: למה זכינו בכל הטוב הזה?
- תרנגולת: (מבחוץ) נו, די, די... אתן סתם אומרות.
- סנאית: לא, באמת, לכבוד מה המעדן הזה?
- תרנגולת: ארוחת צהריים.
- חתולה: בראנץ.
- תרנגולת: כן בראנץ.
- קוקיה: תודה.
- סנאית: אפשר לחשוב שאנחנו ככה אוכלות ארוחת צהריים בבית של תרנגולת. יש לך יום הולדת ולא סיפרת לנו?
- תרנגולת: לא, לא.
- סנאית: זה יום השנה של תרנגולת.
- תרנגולת: לא.
- סנאית: כאילו כל יום אנחנו עושות ארוחת צהריים בבית של תרנגולת. מה המאורע?
- קוקיה: די, סנאית תפסיקי.
- חתולה: כן תפסיקי.
- תרנגולת: לא, זה בסדר. אתן צודקות לגמרי. זה לא סוד שאנחנו לא מסתדרות והנה פתאום אני מזמינה לארוח צהריים. למה?
- סנאית: כן למה?
- קוקיה: למה באמת?

- חתולה: למה?
- תרנגולת: ובכן, אני הזמנתי אתכן לכאן בגלל... מר עכבר.
- (פאזזה.)
- קוקיה: מר עכבר?
- חתולה: קרה לו משהו?
- סנאית: מה קרה למר עכבר?
- תרנגולת: כפי שאתן יודעות, מר עכבר היה אמור לעזוב היום את הדירה שלו. אתן יודעות את זה, נכון?
- סנאית: כן, הוא אפילו תלה שלט שהוא עוזב.
- תרנגולת: קוקיה?
- קוקיה: כן ראיתי את השלט. אני יודעת.
- תרנגולת: ובכן, אתמול בלילה, הדירה של מר עכבר הייתה אמורה להיות ריקה. ובכניסה הייתה אמורה לחכות לי מעטפה עם שכר הדירה שהוא חייב לי.
- חתולה: אני לא מבינה איך זה ענייננו?
- תרנגולת: ובכן, מה רבה הייתה הפתעתני, שגיליתי שמר עכבר נרצח.
- סנאית: מר עכבר נרצח?
- קוקיה: נרצח? מר עכבר?
- קוקיה: מי יכול היה לעשות דבר כזה?
- חתולה: זה נשמע לי מגוחך לגמרי.

- קוקיה: רגע, רגע, רגע, אבל איך גילית? פשוט נכנסת לדירה שלו?
- תרנגולת: יש לי בעיה קלה להרדם, זה לא סוד. אי לכך החלטתי לנצל את הזמן ולסגור איתו את החוב בקשר לשכר הדירה. פחדתי שהוא יעלם בלי לשלם. אינסטינקטים של תרנגולת. דפקתי בדלת. הוא לא ענה, למזלי יש לי את המפתחות לכל הדירות אז נכנסתי פנימה רק כדי למצוא אותו שרוע ללא רוח חיים במיטה שלו.
- קוקיה: זה מוזר.
- סנאית: מר עכבר המסכן.
- קוקיה: רגע, אני לא מבינה... אם מר עכבר נרצח... איך זה קשור אלינו?
- תרנגולת: ובכן... חשבתי שאולי... רק אולי... אחת מכן הייתה ערה אתמול בלילה, ובמקרה... בטעות... שמעה משהו.
- חתולה: מה כבר יכולנו לשמוע?
- תרנגולת: רעשים?
- קוקיה: אני ישנתי. כמו תמיד. בעשר, באופן קבוע.
- סנאית: גם אני. אני הגעתי הביתה מהמכון כושר, אני התקלחתי ונפלתי למיטה גמורה.
- תרנגולת: מה איתך חתולה?
- חתולה: גם אני ישנתי. כל אחת צריכה שנת היופי שלה. הייתי גמורה שממש ישנתי עד לפני שעה. את הערת אותי תרנגולת, עם הדפיקות בדלת.
- תרנגולת: את בטוחה שאני הערתי אותך?
- חתולה: אני יודעת מתי אני מתעוררת, עם כל הכבוד.

- תרנגולת: אז תגידי לי, חתולה, מה הסוד שלך? איך את גורמת לפרווה שלך להיות כזו מבריקה? אולי אעשה את אותו הדבר עם הנוצות שלי.
- קוקיה: היא צודקת. אין סיכוי שהפרווה שלך תראה ככה אם קמת רק לפני שעה. בשביל פרווה מבריקה כזאת צריך לפחות כמה שעות טובות.
- חתולה: אל תגעו בפרווה שלי! טוב! בסדר! הייתי ערה אתמול בלילה... סירקתי את הפרווה שלי, אני מודה. זה לא חטא, חיה צריכה להשקיע בעצמה על מנת להראות טוב.
- תרנגולת: וכל הזמן הזה לא שמעת כלום?
- חתולה: שמעתי כן, קולות...
- תרנגולת: קולות.
- חתולה: במדרגות...
- קוקיה: (בלחש) זה בטח הרוצח.
- חתולה: ואז שמעתי את סנאית בוכה בדירה שלה.
- סנאית: אני -- אני... מה?
- תרנגולת: אז גם את לא ממש ישנת אתמול בלילה, סנאית?
- סנאית: ישנתי כן. אבל, היו לי סיוטים, וקמתי ב...בכי. זה הכול, זה קורה. יש לי אפילו כדורי הרגעה מהרופא שלי. קוקיה... קוקיה פגשה אותי בבית המרקחת שקניתי אותן. נכון קוקיה?
- קוקיה: נכון. אני קניתי פלקסיטול והיא קנתה משהו אחר לגמרי.
- תרנגולת: איזה סוג הכדורים, אם לא אכפת לך שאני שואלת?
- סנאית: קסנאקס.

- תרנגולת: אני מכירה את הכדורים האלה.
- סנאית: את, באמת?
- קוקיה: לא ידעתי שתרנגולות משתמשות בקסאנקס.
- תרנגולת: הן לא. אבל כשאיבדתי את תרנגול בעלי לשוחט. נפלתי לאלכוהול, וזאת הייתה תקופה שחורה בחיים שלי. לכן קולגה ארנבת נתנה לי כמה כדורים.
- חתולה: לקחת קסאנקס עם אלכוהול? את משוגעת?! היית יכולה למות.
- תרנגולת: וזה כמעט קרה. הרופא שלי אמר שעם בעיות בלב כמו שלי, זה היה יכול להיות הסוף. (פאזזה) גם למר עכבר היו בעיות בלב, לא? (פונה לסנאית) בדיוק חזרנו מ'אקו לב', את זוכרת שאמרת לי, סנאית?
- סנאית: זה היה מזמן, כשאני ועכבר היינו בתחילת היחסים שלנו. לאן את חותרת עם כל זה?
- תרנגולת: אני לא חותרת לשום מקום. אני רק רוצה להבין מה קרה בבניין שלי אתמול בלילה. זה הכול.
- סנאית: את מרמזת שאני רצחתי את מר עכבר, זה מה שאת מרמזת?
- תרנגולת: את שמעת אותי אומרת כזה דבר? אני לא אמרתי דבר כזה. אני רק בודקת את העובדות, אני לא מניחה הנחות. אם זאת אי אפשר להתווכח עם העובדה שלאחרונה מערכת היחסים שלך ושל מר עכבר הייתה מאוד סוערת.
- סנאית: זה לא סוד שאני ומר עכבר היינו ביחד. הייתה לנו אהבה גדולה מאוד, וכן בתקופה האחרונה היה קצת סוער.
- חתולה: קצת סוער, סנאית? שמעו את הצעקות שלכם בכל הרחוב.

סנאית: אוהבים רבים. צעקות זה סימן לאהבה! יש אהבות שקטות ויש אהבות סוערות. שלנו הייתה סוערת! אבל היא נגמרה בפרידה בוגרת ואחראית.

תרנגולת: למה נפרדתם, אם לא אכפת לך שאני שואלת?

סנאית: כי... כי... זה לא התאים בינינו.

תרנגולת: או בגלל שהוא בגד בך עם חיה אחרת.

(פאזזה)

סנאית: איך את יודעת מזה?

תרנגולת: אני יודעת הרבה מאוד דברים שקורים בבניין שלי.

סנאית: הוא עזב אותי, כן. בשביל מישהי אחרת, אבל –

תרנגולת: וזה שיגע אותך, שרף אותך מבפנים. המחשבה שאהוב ליבך נמצא עכשיו בדירה שלו עם חיה אחרת.

סנאית: לא, לא! זה שקר, אני התגברתי על זה, אני פתחתי דף חדש בחיים שלי. הוא מאחורי, אני שכחתי ממנו!

קוקיה: אני הייתי בדירה שלך סנאית. כל התמונות שלכם יחד עדיין על הקיר.

סנאית: לא היה לי זמן. אני מלאה בעבודה.

חתולה: את סיפרת לי שפיטרו אותך רק לפני שבוע.

תרנגולת: בדיוק ביום שבו הוא עזב אותך...מעניין.

סנאית: אני... אני... אתן פשוט מקנאות שלי הייתה אהבה גדולה ואתן סתם רווקות! (פאזזה) למר עכבר ולי, הייתה אהבה מיוחדת, סוערת גועשת... הוא היה אמור להציע לי נישואין!

תרנגולת: ובמקום זה הוא הלך עם מישהי אחרת.
סנאית: כן! כן! ואיך אני אמורה לחיות עכשיו, הא? איך? איך אני יכולה לחיות עם הידיעה שהאהבה היחידה שלי בחיים נמצאת עם חיה אחרת! שהוא נוגע בה כמו שהוא נגע בי, שהוא מלטף אותה כמו שהוא ליטף אותי!

תרנגולת: אז רצחת אותו.

סנאית: כן. אני עשיתי את זה, אני מודה!

קוקיה: סנאית...

סנאית: הוא היה אמור להיות שלי. רק שלי. היינו אמורים להיות מאושרים לנצח נצחים... אבל הרגשות... הם אכלו אותי מבפנים כרסמו אותי, כאילו הייתי אגוז! יש רגשות שלא מלמדים אותך איך להתמודד איתן. לא משנה איזה כדור לקחתי שום דבר לא עבד. הייתי חייבת לעשות משהו, הייתי חייבת להשתיק את הקולות בראש!

חתולה: מה.. עשית?

סנאית: אתמול בלילה עליתי אליו, להפרד ממנו. העמדתי פנים שאני סולחת ונתתי לו מתנה - בקבוק ויסקי. מה שהוא לא ידע, זה ששפכתי חבילה שלמה של קסאנקס פנימה. (פאזה) אם לא יהיה שלי הוא לא יהיה של אף אחת. (פאזה) אז כן. אני הרוצחת. את יכולה להתקשר למשטרה, לא אכפת לי! אני לא מתחרטת על כלום!

פאזה.

תרנגולת: אני לא הייתי מתקשרת למשטרה כל כך מהר.

קוקיה: לא. למה לא? היא הודתה שהיא רצחה אותו.

תרנגולת: הבעיה היא שמר עכבר לא מת רק מהרעלה.

- סנאית: לא?
- קוקיה: אני לא מבינה.
- חתולה: מה זה המשחק המעוות הזה שאת משחקת איתנו, תרנגולת, אם את יודעת משהו תגידי לנו.
- תרנגולת: תגידי סנאית, את יודעת... מי הייתה האישה האחרת?
(תרנגולת מביטה לעבר חתולה וקוקיה.)
- סנאית: לא. אבל אם אני אדע... אני אהרוג אותה. אני אקרע ממנה את העור שלה ואוכל אותה, אני נשבעת.
פאזר.
- סנאית: (קולטת) לא! ... את?
- קוקיה: (המומה) מה?
- סנאית: (לקוקיה) איך?..! איך יכולת לעשות לי את זה?! חשבתי שאנחנו חברות, קוקיה!
- קוקיה: אתן לא חושבות שאני ומר עכבר היינו ביחד? (פאזר) אני ומר עכבר לא היינו ביחד. (פאזר) טוב, היינו ביחד. זה היה ממש ממש מזמן, לפני יותר מארבעה חודשים. זה ממש לא מעכשיו, את לא היית אמורה דעת מזה. שמרנו על זה בסוד.
- סנאית: זה הסוף שלך, אני נשבעת לך שאני אהרוג אותך.
- תרנגולת: לא, לא, לא אף אחת לא תהרוג כאן אף אחת עד שלא ארשה זאת.
- חתולה: תרנגולת, איך את יודעת מכל זה?

- תרנגולת: פשוט, לא יכולתי להבין איך אחת שרצה כל יום עשרה קילומטרים ואוכלת רק זרעונים וגרעינים, משמינה כך כך? תהרגי אותי, אני לא מבינה מניין את משיגה את השומן.
- חתולה: אני גם רציתי להגיד לך את התנפחת באגן.
- קוקיה: אני לא התנפחתי. זה לא נפח. אני לא נפוחה. אני לא כמוך תרנגולת, אני ציפור אחרת.
- תרנגולת: ציפור בהריון, אולי.
- סנאית: את בהריון ממר עכבר? (פאזזה) קוקיה?
- קוקיה: כן, כן, אני בהריון ממר עכבר.
- סנאית: אני צריכה לשבת.
- קוקיה: זאת לגמרי לא היה צריך לקרות. אני הייתי לגמרי שיכורה, לא ידעתי מה אני עושה. בדיוק זרקו אותי, בפעם השביעית כבר, הייתי נואשת, שבורה, הייתי חייבת מישהו שינחם אותי. אז הלכתי ל"חד קרן", איפה שכל החיות הבודדות מסתובבות. מפה לשם, שתיתי יותר מדי. ואז איזה סוס אחד התחיל לגעת בי. ניסיתי לדחוף אותו ממני אבל הייתי גמורה. המזל שלי שמר עכבר בדיוק הופיע וסילק אותו משם. אם הוא לא היה בא, אני לא יודעת איפה הייתי גומרת. הוא לקח אותי, הכניס אותי למכונת פורד אסקורט שלו ונסענו לכאן. הוא העלה אותי לדירה שלי, הוא עזר לי להקיא והחליף לי בגדים. אף פעם לא התייחסו אלי ככה. כל הגברים שאני הכרתי תמיד ניצלו אותי... כשהוא רצה ללכת. אני לא נתתי לו. לא יכולתי. פתאום קינאתי בך, שנאתי אותך שיש לך גבר כזה. מה יש בך שאין בי? אז ניצלתי את זה שהוא גבר פיתיתי אותו לשכב איתי. (פאזזה) לפני שבוע גיליתי שאני בהריון. עליתי אליו לדירה, סיפרתי לו, אבל הוא לא רצה להקשיב. הוא אמר לי שכל מה

שקרה בינינו זו טעות אחת גדולה, שלא היינו צריכים לעשות את זה, שאני פרוצה, ושהילד בטח לא שלו. אמרתי לו אני אעשה הפלה, אבל אני צריכה עזרה, אני צריכה כסף. (פאזזה) הוא אמר לי שהוא לא מתכוון לשלם ואם עוד פעם אחת אני אציק לו עם זה הוא יהרוג אותי. אז אתמול בלילה חיכיתי שסנאית תצא מהדירה שלו, נכנסתי פנימה, לקחתי כרית וחנקתי אותו.

סנאית: אני לא מבינה... הוא היה מת כשהגעת אליו.

תרנגולת: קוקיה, לא שמה לב שמר עכבר מוטל חסר חיים במיטה שלו, היא הניחה כמו כל אחד שהוא נרדם שיכור. אז בזהירות היא הרימה כרית, חנקה אותו ולקחה את כל הכסף שלי על מנת שהיא תוכל לממן את ההפלה שלה.

קוקיה: כן, זה נכון אני לא מתכוונת להתקע עם תינוק שאבא שלו לא רוצה אותו.

סנאית: רגע, רגע... משהו כאן לא מסתדר לי...

תרנגולת: מה לא מסתדר לך סנאית?

סנאית: מר עכבר אמר לי שהוא עוזב אותי בשביל חיה אחרת. עם מה שקוקיה מספרת, הוא לא רצה אותה. אז בשביל איזו חיה אחרת הוא עזב אותי?

כולן מסתכלות על חתולה.

סנאית: חתולה?

חתולה: מה? (פאזזה) די נו, אתן לא חושבות שאני ומר עכבר, נו באמת?! אני חתולה. והוא עכבר.

סנאית: הוא עזב אותי בשבילך?

חתולה: אין לך שום הוכחות לכך.

תרנגולת: או, אני חושבת שאת טועה.

היא מוציאה שקית ניילון קטנה ובתוכה פרווה

תרנגולת: אני חוששת שהשארית את הפרווה שלך בכל זירת האירוע אחרי שדקרת אותו חמש פעמים. (פאזזה) אני חושבת שכדאי שתעשי משהו עם הנשירה הזאת שלך, חתולה, בפעם הבאה שאת מתכוונת לרצוח מישהו.

חתולה: לא הייתה לי ברירה. הוא... הוא... גילה ש...

קוקיה: מה?

חתולה: הוא גילה שא...

סנאית: מה?

חתולה: אני לא יכולה לספר!

קוקיה: אני חושבת שאנחנו בנקודה שכבר אין מה להסתיר.

חתולה: אתן יודעות שאני תמיד עולה לגג לעשן, נכון? אני לא רוצה שהריח ידבק לי לפרווה. יום אחד ראיתי אותו שם. עצוב. בדרך כלל אנחנו לא מדברים, אבל באותו יום משהו בו היה שונה. שאלתי אותו אם הכל בסדר. הוא סיפר לי, סנאית, שאת דוחפת אותו להתחתן. שאת אובססיבית. הוא לא רצה לאבד אותך, אבל לא רצה להתחתן והוא לא ידע איך להגיד לך את זה. הוא פחד שתעשי משהו לעצמך. הוא כן אהב אותך, סנאית.

סנאית: אם הוא אהב אותי למה הוא עזב אותי בשבילך?

חתולה: התחלנו לשוחח כל יום על הגג. שעות דיברנו. על הכול. הוא אמר לי שזאת פעם הראשונה שהוא נחשף ככה לחיה אחרת. אמרתי לו שאני מבינה אותו. ובאמת הבנתי. אמרתי לו שאם הוא מרגיש רע במערכת

יחסים שיקום ויעזוב. זה מה שאני הייתי מצפה מהגבר שלי לעשות.
הוא אמר לי שאם רק הייתה לו אישה כמוני הוא היה יכול להיות
מאושר ואז הוא נישק אותי. (פאזזה) וזאת הייתה נשיקה נעימה...
ובוטחת. לא יכולתי שלא להתמסר אליה. אני מצטערת סנאית אבל
אני כמהתי לנשיקה כזאת מאז שאני מכירה את עצמי. ואז הוא אמר
שלעזאזל הכול והוא מתחיל דף חדש, שזהו! שהוא עוזב אותך שהוא
יילך ויגיד לך שזה נגמר.

קוקיה: למה רצחת אותו?

חתולה: שלשום, הוא הזמין אותי לדירה שלו. הוא אמר לי שהוא עשה את זה
ושעכשיו הוא יכול להיות איתי. עם חיה שסוף סוף מבינה אותו. הוא
אמר לי שהוא חושב לעזוב והוא רצה שנעזוב יחד, רחוק, נתחיל חיים
חדשים. הסכמתי. מפה לשם נכנסנו למיטה. ושם... שם... הוא גילה
שא...

קוקיה: מה?

חתולה: שאני חתול.

סנאית: מה?

קוקיה: את... חתול?

סנאית: אני לא מאמינה.

חתולה: ניסיתי להסביר לו, שאני בתהליך, שאני לוקחת הורמונים ואני אמורה
להשלים את התהליך בעוד כמה חודשים. הוא איבד את זה, הוא
השתולל הוא אמר לי שאני הרסתי לו את החיים. הוא זרק עלי דברים,
הוא הרביץ לי. אמר לי שהוא יפרסם שאני חתול בכל העיר. לא תהיה
חיה אחת שלא תדע את זה. ושאני לעולם אהיה בודדה. אני לא אתן

לשום עכבר להרוס לי את החיים. אז לקחתי סכין ודקרתי אותו בזמן שהוא ישן.

תרנגולת: ולא היה לך מוזר שיש לו כרית על הפנים?

חתולה: חשבתי שככה עכברים ישנים.

פאזה.

סנאית: את בטח מרוצה מאוד מכל זה, תרנגולת.

קוקיה: מה את הולכת לעשות?

חתולה: היא תסגיר אותנו למשטרה, מה אתן חושבות.

סנאית: לא... לא... לא כל עוד זה תלוי בי.

קוקיה: מה את עושה?

סנאית: אנחנו כבר רצחנו חיה אחת... נרצח אותה וככה...

שלושתן: לא יידעו כלום...

קוקיה וסנאית תופסות את תרנגולת ומצמידות אותה לכיסא. חתולה יוצאת וחוזרת עם שקית חומה.

קוקיה: אין לך מה להגיד, תרנגולת?

תרנגולת: אני רק אגיד שאני מעולם לא אהבתי את מר עכבר, תמיד מסריח, תמיד בדיכאון. תהרגו אותי, אבל מה מצאתן בו, אני באמת שואלת?

חתולה מניחה על ראש של תרנגולת את השקית החומה.

תרנגולת: הוא לא היה יפה, עם האף הארוך שלו... הוא לא גבוה, תמיד הסריח

מסיגריות, וכל הזמן בדיכאון. הוא היה רעה חולה ואתן לא ראיתן את

זה. עם בדידות בנות, צריך ללמוד לחיות, אחרת הייאוש גורם לנו

לחפש אהבה בפחי אשפה.

תרנגולת נחנקת ונופלת לרצפה. פאזזה. שאר הבנות מתקרבות.

תרנגולת: אז אתן יכולות להרוג אותי, בבקשה!

הבנות נבהלות

תרנגולת: זה לא יפתור לכן את הבעיה.

חתולה: מה הבעיה שלנו?

תרנגולת: שאתן מחפשות אהבה בכל המקומות הלא הנכונים.

קוקיה: מה את יודעת על אהבה.

תרנגולת: רק את מה שהיה לי עם מר תרנגול.

קוקיה: אתם הייתם זוג ממורמר.

חתולה: כן כל הזמן רבתם.

סנאית: את לא אהבת אותו.

תרנגולת: פה אתן טועות בנות. (מרימה את שקית החומה מראשה) אני אהבתי אותו והוא אהב אותי כי אהבה זה לא פוך וכוס שוקו חם. אהבה זאת היכולת שלנו לספוג את כל החרא. ואני ספגתי המון חרא מתרנגול... למזלי הוא ספג גם את שלי.

תרנגולת קמה ממקומה

אז בסדר, תעשו מה שאתן רוצות רק אם אפשר לפני שאני מסיימת את פרק חיי, אני אשמח לדעת – איך הייתה הפשטידה, אבל באמת?

קוקיה: הפשטידה הייתה מעולה

חתולה: טעימה מאוד.

סנאית: פריכה

חתולה: לא משמינה בכלל

תרנגולת: ...אני שמחה. באמת תהיתי מה הטעם של בשר עכבר.

פאזה.

קוקיה: אני אכלתי את מר עכבר?

חתולה: זה באמת הרגיש מוכר.

סנאית: למה עשית את זה?

תרנגולת: למה עשיתי את זה?! כי מישהי צריכה להיות החיה האחראית בבניין הזה. מה אתן חושבות?! שתרצחו והגופה תעלם?! לא! לא! לא! מישהי הייתה צריכה לעשות את זה! ואני מוכרחה להגיד שאפילו נהניתי מזה.

חתולה: אז את לא תסגירי אותנו למשטרה?

תרנגולת: לא.

קוקיה: למה לא?

תרנגולת: מה זאת אומרת, אני צריכה את עזרתכן.

קוקיה: עזרתנו?

תרנגולת: אתן יודעות כמה זה קשה למצוא דיירים נורמלים בעיר הזאת? אז ארבע? אם כולכן תלכו לכלא, אני לא אעמוד בלמצוא ארבע חיות חדשות. ומי בכלל ישכיר דירה בבניין שהתבצע בו רצח? לא, לא, לא! אני לא צריכה חיות חדשות פה. לא אני. דירה אחת להשכיר זה מספיק בהחלט.

חתולה: מה את צריכה שנעשה?

תרנגולת: תחייכו.

סנאית: לחייר?

תרנגולת: כן. אנחנו צריכות להעמיד פנים שאנחנו השכנות הכי טובות. חס
ושלום שיחשבו שמסתובב בבניין רוצח. מקובל.

שלושתן: מקובל.

תרנגולת: יופי. אז קדימה, יש לנו דירה להשכיר.

סוף.